

מסכת הוריות

פרק ב

א. הורה כהן מישיח לעצמו, שוגג ועשותו שוגג, מביא פר. שוגג ועשותו מזיד, מזיד ועשותו שוגג, פטור, שהזראת כהן מישיח לעצמו, כהזראת בית דין לצבור:

ב. הורה בפני עצמו ועשותו בפני עצמו, מתקפר לו בפני עצמו. הורה עם הצבור ועשותו עם הצבור, מתקפר לו עם הצבור, שאין בית דין תיבים עד שישרו לבטל מקצת ולקיים מקצת, וכן הפשית. ולא בעבודה זרה, עד שישרו לבטל מקצת ולקיים מקצת:

ג. אין תיבין אלא על העלים דבר עם שגנת המעשה, וכן הפשית. ולא בעבודה זרה, אין תיבין אלא על העלים דבר עם שגנת המעשה. אין בית דין תיבין עד שישרו בדבר שיזדונו כרת ושגנתו חטא. וכן הפשית. ולא בעבודה זרה, עד שישרו על דבר שיזדונו כרת ושגנתו כרת ושגנתו חטא:

ד. אין חִיבֵין עַל עֲשָׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה שְׁבִמְקָדֵשׁ, וְאֵין מְבִיאֵין אַשְׁם פָּלוּי עַל עֲשָׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה שְׁבִמְקָדֵשׁ. אָכָל חִיבֵין עַל עֲשָׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה שְׁבִנְקָה, וְמְבִיאֵין אַשְׁם פָּלוּי עַל עֲשָׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה שְׁבִנְקָה. אִיזוּ הִיא מִצּוֹת עֲשָׂה שְׁבִנְקָה, פֶּרֶשׁ מִן הַנְּקָה. וּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, לֹא תָבָא אֶל הַנְּקָה:

ה. אין חִיבֵין עַל שְׁמִיעַת הַקּוֹל, וְעַל בְּטוּי שְׁפָתִים, וְעַל טְמַאת מְקָדֵשׁ וּקְדָשָׁיו. וְהַנְּשִׁיא כִּיּוֹצָא בְּהֶם, דָּבְרֵי רַبִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי. רַבִּי עֲקִיבָא אָמֵר, הַנְּשִׁיא חִיב בְּכָלָן חֹזֶם שְׁמִיעַת הַקּוֹל, שְׁהַמְּלָךְ לֹא דָן וְלֹא דָבֵין אָתוֹ, לֹא מְעִיד וְלֹא מְעִידִין אָתוֹ:

ו. כָּל הַמִּצּוֹת שְׁבִתּוֹרָה שְׁחִיבֵין עַל זְדוּנוֹ בְּרָתָה וְעַל שְׁגַגְתָּו חַטָּאת, הַיחִיד מְבִיא כְּשָׁבָה וִשְׁעִירָה, וְהַנְּשִׁיא שְׁעִיר, וּמְשִׁיחָה וּבֵית דָין מְבִיאֵין פָּר. וּבְעַבּוֹדָה זָרָה, הַיחִיד וְהַנְּשִׁיא וְהַמְּשִׁיחָה מְבִיאֵין שְׁעִירָה, וּבֵית דָין פָּר וּשְׁעִיר, פָּר לְעֹלָה וּשְׁעִיר לְחַטָּאת:

ז. אַשְׁם פָּלוּי, הַיחִיד וְהַנְּשִׁיא חִיבֵין, וּמְשִׁיחָה וּבֵית דָין פְּטוּרִים. אַשְׁם וְדָאי, הַיחִיד וְהַנְּשִׁיא וְהַמְּשִׁיחָה חִיבֵין, וּבֵית דָין פְּטוּרִין. עַל שְׁמִיעַת הַקּוֹל וְעַל בְּטוּי שְׁפָתִים וְעַל טְמַאת מְקָדֵשׁ וּקְדָשָׁיו, בֵּית דָין פְּטוּרִין, וְהַיחִיד וְהַנְּשִׁיא וְהַמְּשִׁיחָה חִיבֵין, אֶלָּא שָׁאֵין כֵּהוּ גָּדוֹל חִיב עַל טְמַאת מְקָדֵשׁ וּקְדָשָׁיו, דָּבְרֵי רַבִּי שְׁמַעֲון. וּמָה הָן מְבִיאֵין, קָרְבָּנוּ עֹלָה וַיּוֹרֵד. רַבִּי אֱלִיעֶזר אָמֵר, הַנְּשִׁיא מְבִיא שְׁעִיר:

